

gunstigtelse for Frihavnen, som bestaar i, at i Frihavnen bliver Havneafgiften ikke at optræde. Det staar aldeles kategorisk, det er ikke en Bemyndigelse for Indenrigsministeren; det skal ske absolut, den Dag, man aabner Frihavnen, skal Havneafgiften bortfalde, men der skal i Stedet derfor ved Indførsel af Varer fra Frihavnen til dansk Toldomraade være at betale en Kjøbenhavns Havn tilfaldende Vareafgift. Dette ser saa overmaade retfærdigt og billigt ud, man siger, at der ikke skal betales Havneafgift; der skal betales Varehavneafgift, men hvad vil Følgen deraf blive? Følgen deraf vil blive, at den Dag, Frihavnen aabnes, udbasuner det eventuelle Aktieselskab i alle Verdens Havne og til al Verdens Befragtere: Kom med Eders Skibe i Frihavnen, gaa ikke til den gamle Havn, der skulle I betale Havneafgift, men her ere I fri. Og hvad vil Følgen heraf blive? Det vil blive, at alle Folk ville blive nødt til at løse deres Skibe i Frihavnen. Dette vil ske, selv om Varemodtagerne ikke have nogen Fordel deraf, thi det er Skibet, som i de fleste Tilfælde har Bestemmelsen, og Skibet vil ikke udsætte sig for at komme til at betale Havneafgift i den gamle Havn. Navnlig vil det gælde alle Rutedampere og alle Parketdampere. Det afgøres i Regelen saaledes ved Skibe, som føre Ladning til en eller flere Modtagere, at det er den Modtager, som ejer over Halvdelen af Ladningen, der bestemmer, hvor Skibet skal løse, men da det ikke er let at faa dem alle sammen under en Hat, siger Skibets Ejer, at det skal gaa til Frihavnen, hvor det slipper for Havneafgift, medens det i den gamle Havn skal betale 30 Dre pr. Register Ton, og saa er der ikke mere at tale om den Ting. Naar jeg siger, at 30 Dre pr. Register Ton er mer end Gennemsnittet af det, som Skibets Fortjeneste udgør nu for Tiden, kan det vistnok ikke, tror jeg, kaldes overdrevent. Jeg kan saa meget mere sige det, som det er et Faktum, at mange Skibe sejle nu for Tiden med Tab. Det høje Ting vil altsaa se, at der er al mulig Anledning for Skibene til at søge Frihavnen fremfor den gamle Havn, det er altsaa ikke blot en ren formel Fordel for Frihavnen, men en reel og meget væsentlig Prægravation for den gamle Havn. Og hvad fører det med sig? Det vil medføre, at den gamle Havn mister Havneafgifterne, Halvdelen af sine Bolværtspenge, som gaa i Frihavnsomme. Hvis Skibene gik ind i den gamle Havn, gik Pengene i den gamle Havnsomme, men nu gaa til en Begyndelse alle Bolværtspengene i Frihavnsaktieselskabets Summe. Forjaavindt Om-

kostningerne ved Frihavnen ikke dæktes, gaa de alle i Frihavnsaktieselskabets Summe, men hvis Omkostningerne blive dækkede, gaar kun Halvdelen i Frihavnsaktieselskabets Summe. Dette er til stort Tab for Kjøbenhavns Havn og ogsaa for de Kjøbenhavnske handlende, det er ikke nogen Spøg for Folk, som modtage store Ladninger, at skulle føre en halv Mils Vej længere for at hente deres Varer end de skulle i den gamle Havn, men det vil blive Følgen, naar Skibene søge ind i Frihavnen, og alle, hvad enten det er Kjøbmænd eller ikke Kjøbmænd, ville, naar de have Varer med Skibene, blive nødt til at hente dem i den nye Havn. Det er altsaa en meget stor Prægravation af den gamle Havn, der er bragt ind i Lovforslaget, saaledes som det er forelagt her, men der er ogsaa en anden Prægravation. Saaledes, som Forslaget foreligger her, vil Frihavnen i ethvert Tilfælde være fri for Havneafgift for alle Varer, som sendes bort til Søs, men det er ikke Tilfældet i den gamle Havn. I den gamle Havn bliver der for Varer, som sendes bort til Søs, i ethvert Tilfælde svaret Havneafgift. Nu er der noget, som kaldes Omladningsgods, det er en Institution, som vistnok er opfundet her i Kjøbenhavn, og som ikke kendes i den Forstand andre Steder, og som gaar ud paa, at Varer, som omlades fra Skib til Skib, skulle være fri for Bolværtspenge eller Havneafgift eller i ethvert Tilfælde nyde en Moderation deri. Denne Bestemmelse, som kunde være rimelig nok, har man udvidet til ogsaa at omfatte Gods, som var blevet bragt i Land, og som ligger ofte en hel Maaned i Kjøbenhavnske Pakhuse eller paa Kajen. Derved har man frataget Princippet og er kommet ind paa noget, som i Grunden er ganske absurd. Man har villet sige, at det gjorde ikke noget, at den gamle Havn ikke fik Havnepengene godtgjort ved Udførsel, naar man blot betragtede de indkomne Varer som Omladningsvarer, thi saa kom man ikke til at svare Afgift deraf. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse, og hvis nogen skulde tro dette, er det kun paa Grund af fuldstændig Ubekendtskab med de kommerциelle Forhold her i Kjøbenhavn. Hvis jeg f. Eks. køber en Ladning Majs, og den kommer her til Kjøbenhavn, saa veed jeg den Dag i Dag ikke straks, hvad jeg vil gøre ved den; jeg veed ikke, om jeg kan sælge den her eller i Udlandet, om jeg kan sælge den straks, eller om jeg maa lade den ligge i 1-2 Maaneder eller maaske i et halvt Aar — man har Eksempler paa, at Varer ligge i mange Aar. Heri ligger altsaa en Prægravation af den gamle Havn. Nu